

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן אלוף יגאל ז'פקו ז"ל

בן שרה ומשה

נולד בתל אביב

בתאריך ג' באדר א' ת"ש, 12/2/1940

התגורר בנתניה

התגייס באוגוסט 1958

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י"א בתשרי תשל"ד, 7/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 4 שורה: 1 קבר: 9

הותיר אחריו אם, אחות, אישה ושלוש בנות

בן 33 בנופלו

קורות חיים

יגאל, בן שרה ומשה, נולד ביום ג' באדר א' ת"ש (12.2.1940) בתל-אביב. הוא למד בבית-הספר היסודי "כצנלסון" בירושלים ואחרי כן סיים את לימודיו התיכוניים במוסד החינוכי בקיבוץ נגבה. יגאל התייתם מאביו בעודו ילד קטן והיה ילד ביישן ועצוב, אך היה תלמיד טוב. בימי ילדותו היה חבר בתנועת "השומר הצעיר" בירושלים. בגיל שלוש עשרה החל ללמוד בנגבה, שם השתלב יפה בחיי הילדים בקיבוץ והיה פעיל בתחומי החברה, התרבות והספורט. בנעוריו שיחק בכדורסל ובכדורעף. הוא היה חובב ספרות בכלל ושירה בפרט ושלח ידו בכתיבת שירים. מטבעו היה בעל נפש עדינה ורגישה, טוב-לב וישר. תמיד חתר להתקדם, וחוסר מנוחה מנע ממנו לשבת במקום אחד, עם זאת הייתה בו שלוה נפשית.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

יגאל גויס לצה"ל בראשית אוגוסט 1958 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס למקצועות טנק "שרמן", הוצב כאיש צוות בגדוד שריון. לאחר שהשתלם בקורס מפקדי טנק שרמן, מונה מפקד טנק. הוא עשה חיל בתפקידו, נשלח לקורס קצינים ואחרי כן השתלם בקורס קציני שריון והוצב כמפקד מחלקת טנקים בגדוד שריון. כעבור שנה הועלה לדרגת סגן והוצב לבית-ספר לשריון כמדריך בקורס קציני שריון, ואחר-כך מונה מדריך בקורס למפקדי טנקים. בחוברת "מערכות" קל"ו פורסמה רשימה שכתב: "קורס קצינים - מה ערכו". בתום תקופת השירות הסדיר המשיך לשרת שנה בשירות קבע.

לאחר השחרור חזר לתקופה קצרה לנגבה. לאחר שעזב את הקיבוץ, נשא אישה ועבר לגור בנתניה. הוא עבד בעבודות שונות, עד שמצא את מקומו באגף המכס והבלו. עבודתו השביעה את רצון הממונים עליו, והוא התקדם בתפקידיו והיה לחוקר ואחר כך עוזר לממונה, אך העבודה המשרדית לא הייתה לרוחו. אחרי מלחמת ששת הימים נקרא תכופות לשירות מילואים ולבסוף החליט שמקומו בצבא והתגייס שנית לשירות קבע. במרוצת הזמן למד שנה מדעי היהדות באוניברסיטה והצטיין בלימודיו. יגאל אהב את אשתו ואת בנותיו אהבת נפש. הוא היה בעל מסור ואב למופת, וכאשר התנדב לצבא הקבע, הצליח לשלב בצורה נפלאה את עבודתו בצבא עם חיי המשפחה. כדי להיות קרוב למשפחתו, עברה המשפחה פעמים אחדות ממקום מגורים אחד למשנהו. כך עברו מירושלים למושב אורות, אחרי כן להרצליה ובאחרונה לאשקלון. הוא דאג שלא יחסר דבר בבית; בחופשותיו הקצרות נהג לקחת את אשתו ואת בנותיו לטיולים ובכל הזדמנות היה מביאן לסיני, שתהיינה קרובות אליו. יגאל הוצב כמ"מ טנקי "סנטוריון" בגדוד שריון. כעבור זמן הועבר לגדוד אחר באותו תפקיד, ולאחר שהשתלם בקורס מ"פים שריון, מונה מ"פ טנקים. במלחמת ששת הימים השתתף בתפקיד קמב"ץ והגיע עם יחידתו לתעלת סואץ. לאחר המלחמה הועלה לדרגת סרן. מפקדו אז העריכו כקצין מסור, הממלא תפקידו בנאמנות ולוקח על עצמו טיפול גסבבעיות, שאינן בתחום אחריותו כדי לקדם את פתרון. ביוני 1969 מונה קצין אג"ס במפקדת חטיבה. גם מפקדיו בתפקיד הזה העריכוהו כקצין יעיל, אחראי מאוד וממושמע, מסור לעבודתו, הגון וישר, ונוקט יזמה בכל תחומי פעילותו. הוא צוין כמצטיין במילוי תפקידו והוענקה לו דרגת רס"ן כקצין מצטיין, אף-על-פי ששירת זמן קצר מהמקובל לקבלת הדרגה. כעבור שנתיים מונה סמג"ד בגדוד בסיני. מפקדו בתפקיד הזה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

המליץ על קידומו, שכן גם הוא ראה בו קצין אחראי מאוד ומסור באופן יוצא-מן-הכלל, נאמן לעבודתו ולמפקדיו ומצליח להשתלב בעבודה ולמלאה באופן היותר טוב. מאוקטובר 1972 השתלם בבית-הספר לפיקוד ולמטה של צה"ל והצטיין בלימודיו. באוגוסט 1973 מונה כמ"מ למדריך הראשי בבית-הספר לשריון. יום לפני שפרצה מלחמת יום-הכיפורים נקרא יגאל מביתו ונשלח לסיני. כקצין אג"ס חטיבתי התנדב לפקד על אחת הפלוגות. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), כשפרץ הכוח בפיקודו לעיר קנטרה, בגזרה הצפונית של תעלת סואץ, נפגע הטנק של יגאל פגיעה ישירה מטיל נ"ט והוא נהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה ושלוש בנות, אם ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סגן-אלוף.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד החטיבה: "יגאל היה קצין רציני, אחראי ובעל יכולת. בכל התפקידים נתגלה כקצין וכאדם בעל שיעור קומה".

אשתו תרמה לזכרו נברשת לבית-הכנסת ברחוב בית-אל בירושלים.